

PRŮVODNÍ ZPRÁVA:

KONTEXT VS. KONCEPT

Park v centru města sevřený fasádami okolních bloků. Skvělé místo, které již dnes poctu veteránům skládá - svým názvem. Byť pouze některým z nich – československým letcům. K nim mají přibýt další hrdinové. Bez určení místa, události, času, jména.

Základní myšlenkou návrhu je propojení několika motivů - vrstev.

První z nich je park, tedy místo pro běžný život města, setkávání a trávění volného času, kus města.

Druhý z nich je vzájemné působení a respekt dvou pomníků. Toho stávajícího Československým letcům a toho navrhovaného určeného všem válečným veteránům.

Třetím motivem je snaha najít spojující linku mezi všemi válečnými veterány tedy těmi minulými, současnými i budoucími.

Park není pouze kus města, ale především ve městě obnažený kus krajiny. Kus země za kterou Ti, jimž je nový památník věnován, bojovali. Za její svobodu, čest i přežití.

Tato myšlenka byla zvolena jako hlavní motiv předloženého návrhu. Památník ne jako socha, objekt, jedna socha, ale jako kus země.

Konceptem řešení je pojmout park jako památník. Kus země v němž jméně vojáci bojovali a umírali vymezit a věnovat jim. Udělat pomník z trávy a stromů. Toto je pojetí celku - park jako památník.

VÝTVARNÉ ŘEŠENÍ

Pouhé vymezení prostoru je ale příliš abstraktní. Jakým způsobem připomenout každého jednoho, který si zaslouží vzpomínku a uznání, bez znalosti jejich počtu, doby ve které žili či budou žít. V mase armád bezejmené postavy, každý z nich ale jméno měl. Jméno i příjmení. Za každé jméno, jedno písmeno abecedy. Každé písmeno jako objekt – světlo v trávě.

26 písmen abecedy – 26 svítidel rozmístěných v pravidelném rastru v celém prostoru parku.

Každý komu kdy bojoval dědeček, bratr, syn si může najít jeho místo věnované jemu, písmeno jeho jména a k němu přistoupit.

Písmena vyryta skr měděný odlitek jsou obkroužena textem vojenské přísahy. A ač jimi prosvěcuje světlo, z v zemi zapuštěného svítidla, jsou umístěna tak nízko, že každý, kdo by chtěl přísahu přečíst musí sklopit zrak, sklonit hlavu či sebe a tak se, zprvu nevědomky, poklonit památce všem padlým.

U každého vstupu do parku je pak umístěna jedna lampa s reliéfem znaku armády české republiky.

TECHNICKÉ ŘEŠENÍ

Soutež je vypsána se záměrem do prostoru parku umístit objekt. Nepočítá se záměrem s celým prostorem jakkoli pracovat a to především s přihlédnutím na výši rozpočtu a skutečnost, že park prošel před nedávnem celkovou rekonstrukcí.

Tuto nevnímáme jako povedenou. Proto je součástí řešení i zásah do materiálů povrchů, decentní práce s hranou parku a terémem při ní. Toto není pro umístění jednotlivých objektů svítidel zásadní, pro celkové vyznění a působení výsledku ano. Přesto je toto navrhováno jako doporučení a vyčleněno i v rámci finanční rozvahy do zvláštní kategorie nepodmíněných nákladů.

Půdorysná stopa parku a jeho cest zůstává beze změn. Návrh nepředpokládá zásah do stávající technické infrastruktury a nevyvolá úbytek parkovacích stání.

V rámci zeleně je uvažováno s vyčištěním parku od veškerých křovin, nízkých dřevin a případných záhonů. Pod korunami stromů zůstane pouze trávník.

Obvodová linie parku bude přizvednutá o 15cm a přihrnuta zeminou. Tímto je zvýraznit vstupy do parku, které, ve stejné pozici jako jsou vstupy dnes, budou tvořit 4 rampy pro překonání tohoto výškového rozdílu. V hraně rampy bude usazen kovový (mosazný) text decentně upozorňující všímavé návštěvníky či jen kolemjdoucí o jaký prostor se jedná.

Cesty uvnitř parku jsou navrženy jako mlatové. Od trávníku oddělené kovovým páskem.

Dětská třída v parku je návrhem zrušena. Stávající pomník zůstává v pozici dle návrhu rekonstrukce. Rozmístění mobiliáře zůstává zachováno. Jeho výběr, stejně jako výběr povrchů při rekonstrukci nevnímáme jako šťastný. Proto doporučujeme jejich výměnu. Konkrétní specifikace budou součástí vyšších fází projektu.

Jednotlivá svítidla jsou tvořena standartním zemním svítidlem a k nim přisazeným mosazným odlitkem. Ve hmotě masivního měděného odlitku na subtilní podpoře levitujícího nad světlem je vloženo vždy jedno písmeno abecedy. Toto je v hmotě vynecháno – vyřezáno skrze ni tak, aby jím procházelo světlo zapuštěné v podnoži pod ním. V horní ploše je pak reliéfně zaznamenán text aktuální vojenské přísahy. Nasvícení měděných objektů nemá nasvětlovat prostor parku. Světo se bude odrážet od spodní vypouklé plochy objektů a skrze ně procházet vždy pouze jednotlivými písmeny.

ZÁVĚREM

Jednotlivé, nenápadně působící objekty, dávají smysl v celkovém pojetí. V pravidelném rastru procházejí celým prostorem parku, nekonkurují stávajícímu pomníku, přesto ve svém počtu a tichosti působí důstojně.

Pro každoroční ceremonie v den válečných veteránů i jiných podobných významných dnů je možné pro shromáždění využít celou plochu parku s tím, že přirozeným těžištěm místa zůstává stávající památník Čs. Letců.

Park se stává pomníkem nikoli ale mrtvým místem, stále je součástí živého města, není z něj nijak vyčleněn či vyřazen naopak. Umístění pomníku nevnímáme jako konzervaci ale jako kultivaci místa. Proto je doporučena i výměna povrchů a dílčích stavebních detailů.

Ambicí návrhu není vytvořit soliter na věčné časy uprostřed parku, ale park zkultivovat a vytvořit z něj důstojné místo jak pro uctění památky veteránů tak běžný život lidí za jehož zachování vojáci, jejichž památku připomíná, ten svůj položili.